

Απίστευτο ντοκουμέντο: Γράμμα στρατιώτη που βλέπει για πρώτη φορά το φως της δημοσιότητας από το 1941!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ένα απίστευτο ντοκουμέντο φέρνει στο φως της δημοσιότητας το 2ο Δημοτικό Σχολείο Γρεβενών, με αφορμή τη συμπλήρωση εβδομήντα χρόνων από το ολοκαύτωμα των Γρεβενών από τους Γερμανούς.

Πιο συγκεκριμένα, η Τετάρτη τάξη του 2ου Δημοτικού Σχολείου Γρεβενών πρόκειται να πραγματοποιήσει δραστηριότητα με τίτλο: «Όχι στον ρατσισμό, όχι στο φασισμό, όχι στον πόλεμο», και στα πλαίσια αυτής της δραστηριότητας, μεταξύ των άλλων, θα συγκεντρωθούν με τη μέθοδο της συνέντευξης πληροφορίες και παλιές φωτογραφίες από τα γεγονότα της περιόδου 1940-1944 που έλαβαν

χώρα στο νομό Γρεβενών, με επίκεντρο το ολοκαύτωμα των Γρεβενών τον Ιούλιο του 1944.

Ένα τρομερό ντοκουμέντο, που βλέπει για πρώτη φορά το φως της δημοσιότητας, είναι μία επιστολή (γράμμα) που παρουσίασε μαθήτρια της τάξης.

Πρόκειται για επιστολή που έστειλε ο προπάππους της Βασίλης Κόντογλου στρατιώτης στο μέτωπο της Αλβανίας στις 12 Ιανουαρίου 1941.

Η επιστολή είναι γραμμένη όπως η πρωτότυπη, με πολύ μικρές αλλαγές στην ορθογραφία.

Είναι πολύ διδακτική και αξίζει πραγματικά να τη διαβάσει κανείς σήμερα που τόσοι πολλοί χλευάζουν τους Έλληνες...

«Εν Αλβανία τ. τ. 345 τη 12/1/41

Σεβαστέ μου θείε Ευριπίδη

Ασφαλώς το γράμμα μου αυτό δεν θα το περίμενες και ίσως θα ανησυχούσες για μας εδώ. Γι' αυτό το λόγο και διότι δεν ξεύρω εάν ο πατέρας μου σου έγραψε, σου γράφω το γράμμα αυτό και διότι ακόμα θέλω να μάθης τι κάνουν οι ανιψιοί σου σ' αυτή την κρίσιμη μα φωτεινή καμπή της μεγάλης μας πατρίδος.

Η κήρυξις του πολέμου και η επιστράτευσις μας βρήκε εμένα και τον αδελφό μου από τους πρώτους στα γραφεία επιστρατεύσεως και μάλιστα εγώ για να μπορέσω να ντυθώ από τους πρώτους εδωροδόκησα τον φρουρό και μπήκα από το παράθυρο και αμέσως εφόρεσα το ένδοξο Ελληνικό χακί.

Έφυγα από τη Θεσ/νίκη με τις ευχές των γονέων μου με την πρώτη αποστολή για τα αλβανικά σύνορα και έκτοτε βρίσκομαι σιμά στους θεατρίνους που λέγονται Ιταλοί, αλλά στην πραγματικότητα είναι λαγοί.

Τα ίδια και ο αδελφός μου ο οποίος είναι Ανθυπολοχαγός και διοικητής λόχου.

Έχουν περίπου δυόμιση μήνες από την κήρυξη του πολέμου και κοντεύουμε να φθάσουμε στην Αδριατική θάλασσα από το βόρειο μέτωπο που βρισκόμασταν και ασφαλώς όταν εσύ θα διαβάζεις το γράμμα μου αυτό δεν θα υπάρχει Ιταλός στην Αλβανία, γιατί και αυτοί οι θρασύδειλοι που νόμισαν ότι έχουν να κάνουν με μια

χούφτα ανθρώπους, χωρίς να λογαριάζουν ότι αυτοί οι λίγοι είναι ικανοί να κάνουν θαύματα, γιατί το έχει μέσα το αίμα τους, γιατί είναι γεννημένοι για δόξες, ηρωισμούς και αυτοθυσίες, όταν είναι ενωμένοι όπως τώρα, χάρη στους μεγάλους Αρχηγούς μας και προπαντός στον κυβερνήτη μας κ. Μεταξά, μόλις αντικρύσουν τις λόγχες μας, αμέσως μας γυρνούν τα πιασινά τους και τους χάνουμε από τα μάτια μας κι ύστερα τρέχουμε να τους βρούμε μέρες, βδομάδες ολόκληρες.

Κι όταν θα έχει λήξει αυτή η εκστρατεία κατά των επιδρομέων της ελευθερίας μας και της τιμής μας,

θα έχουμε ακόμη ένα στεφάνι δόξης προσθέσει σε κάθε έλληνα, γιατί όλοι οι έλληνες σαν μια γροθιά έπεσαν απάνω στα μούτρα κάποιου κανίβαλου που λέγεται Μουσολίνι.

Θα ήθελα να σου γράψω περισσότερα, αλλά το χαρτί είναι μικρό και έχω υπηρεσία.

Ο Αδελφός μου βρίσκεται στο άλλο μέτωπο και είναι καλά. Επίσης ο Πατέρας μου η Μητέρα μου και η Θεια μου Γεωργίτσα (είναι καλά).

Ο πατέρας μου στέλνει τακτικά δέματα με γλυκά και τσιγάρα. Εσύ θέλω να μου στείλεις ένα στυλογράφο, έναν αναπτήρα (τσακμάκι) και ένα ωρολόγιον χειρός.

Δώσε τους χαιρετισμούς μου στην Σεβαστή μου θεια Μίνα, στο θείο Χρυσόστομο και σ' όλους στους πατριώτες μας.

Σε χαιρετώ, ο ανιψιός σου και σε ευχαριστώ.

Β. Κόντογλου»

2ο Δημοτικό Σχολείο Γρεβενών

